

Praktično usposabljanje na Norveškem

(29. 2. 2016 – 6. 5. 2016)

Minilo je že pet čudovitih in delovnih tednov na Norveškem. Čas kar prehitro teče. V to prelepo deželo sva se na pot podala kar z avtomobilom. Prevozila sva 2400 km, zato sva si za pot vzela 3 dni. Prvi dan sva prespala na severu Nemčije v Flensburgu. Drugi dan sva se peljala čez Dansko, do Švedske, kjer sva v okolici Göteborga prespala na manjši kmetiji. In že je prišel težko pričakovani zadnji dan poti do Norveške. Popoldne sva prispela do končnega cilja, do najinega novega začasnega doma. Namreč, poiskala sva si privatno nastanitev, 5 km od kampusa Evenstad, pri zelo gostoljubni lastnici hiše, v kateri imava v najemu večjo sobo s kuhinjo.

Prvi dan praktičnega usposabljanja se je začel s sestankom v kampusu, z mentorjem, profesorji in dvema študentoma, ki prav tako sodelujeta pri tem projektu. Na sestanku sva izvedela več o projektu, najinem delu in o nalogah, ki naju čakajo v prihodnjih tednih. Kasneje sva dobila še delovno opremo – smučke in snowshoes, popoldne pa sva si spakirala vse potrebne stvari in skupaj s še z enim študentom smo se odpravili v kraj Drevsjø, ki leži 110 km severno od Evenstada. Tako je ta kraj v čudoviti zimski idili (v mesecu aprilu imamo še vedno vsaj 0,50 m snega) postal najin drugi dom.

Projekt, na katerem delava, se imenuje »Red fox project«. Projekt je razdeljen na več sklopov in midva imava to srečo, da bova delala na treh področjih tega projekta. V največjem obsegu števila ur do sedaj, smo sledili stopinjam lisic. Tako iščemo njihove aktivnosti, ki jih z GPS napravo markiramo. To so njihova počivališča, izkopavanje oz. iskanje hrane, iztrebki, uriniranje, križanje stopinj drugih živali, najdemo pa tudi njihove dlake.

Drugi del sklopa prav tako obsega terensko delo. Na različnih območjih po gozdovih smo namestili kamere, pred katerimi so ponavadi nastavljene vabe živalskega izvora ali zakopana jajca. Kamera naredi fotografijo za vsak premik, ki ga zazna. Cilj tega projekta je raziskati pomembnost plenjenja mrhovine v primerjavi z drugimi viri hrane in kako se lisice obnašajo ob stiku z mrhovino – kako pogosto jih obiščejo in koliko le te pojejo.

V prihodnjih dneh, ko bova zaključila s terenskim delom, pa pričneva z delom v laboratoriju, kjer bova analizirala lisičje iztrebke.

Opravljanje praktičnega usposabljanja na Norveškem je bila zagotovo zelo dobra odločitev. Če bi imela priložnost, bi šla še enkrat. Zato, če si v dvomih, iti ali ne iti – ne razmišljaj preveč, zagrabi priložnost in pojdi novim dogodivščinam in znanju naproti! 😊

Diana Klobasa & Urban Sotenšek